

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

IV. Parricida carcerem petens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

juria est. Hoc ipsum, quod ita infuscatam cutem livor inficit, dies longus extenuat. Nivea plerunque membra sole fuscantur, & corpori pallor excedit: quamvis naturaliter fuscos artus umbra cogit albescere. Tantum tempori licet: quantum putas licere naturæ?

III.

Miles Marianus.

Miles Marii adolescens propinquum Marii tribunum vim sibi inferentem peremit. Reus est cædis C D.

PRO MILITE.

Propinquus, inquit, imperatoris occisus est: macte virtute adolescens, & Marium vindicasti. Ubi cunque periclitatur pudicitia, suam legem habet. Quid agis tribune? tibi nondum vir est, ¹ qui Mario miles est? Non longe ab eo est miles, ut promittat stuprum, qui rogatus tantummodo negat. Crede, imperator, male de te judicasset miles tuus, si tribuno pepercisset. Hanc vim Virginius parricidio fugit: propter hanc Lucretia pectus suum ferro fudit. Pudet me imperator. Fœminæ exemplis militem tueor. Stuprum minatus est militi tuo? minus est, quod nobis Cimbri minantur.

PARS ALTERA.

Miles tuus, imperator, jam aliquid impudici habet, quod ad impudicitiam placet. Tu gladium commilitonis tui cruento tinxisti, quem satis fuit ² minari.

IV.

Parricida carcerem petens.

DAMNATUS PARRICIDI ANNO CUSTODIATUR. Qui sub noverca damnatus est, vult illum pater domi custodire: ille petit, ut publico carcere servetur.

PRO PARRICIDA.

Jubete quamprimum ad illas me impiorum tenebras trahi: liceat impetrare, quod non licet ³ recusare. Ego me unquam

¹ Qui Mario miles est.] Al. qui Mario
jam miles est. Idem.

² Minari.] Vet. mirari. Idem.
³ Recusare.] Vet. excusare. Idem.

unquam crederem tam infelicem, ut mihi aliquis etiam carcerem invideat? Parum est tibi in cruciatus meos annus & carcer, & veteris, ne quem gemitum¹ miseri aures tuæ perdant? ne non singulis tormentis meis paterni oculi fruantur? ne, laxata vincula, desit, qui adstringat? Non potes adversus damnatum jure patris uti: jam² non larem habeo, non servum, non patrem; ac ne damnatum esse poeniteat, non novercam. Video carcerem publicum, faxis ingentibus stratum, angustis foraminibus tenuem lucis umbram recipientem. In hunc conjecti, robur Tullianumque proficiunt: & quoties jacentes ferrati postis stridor excitat, exanimantur. &³ alienum supplicium expectando suum discunt. Sonant verbera, cibus recusantibus spurca manu carnificis ingeritur. Sedet janitor inexorabili pectore, qui matre flente siccis teneat oculos. Illuvies corpus exasperat; manum catenæ premunt. Quid est quod me lex anno reservat? nescio quid adhuc⁴ cogitat. Nimirum de parricidio, etiam cum creditur, non liquet? Æstimate, judices, quid fugiam, qui hoc postulo? Quid hoc est, judices, à patre parricida non timeor? dicam, sœvite, cum⁵ rogem: dicam, miseremini, cum carcerem rogem.

P A R S A L T E R A.

Egone secretum isti conscientiæ dabo? & ibi te patiar includi, ubi non erubescas? Dignus es, parricida, dignus es videre patrem, si tam grave putas, ut vel carcerem malis. Debeo, judices, debeo tandem agere mitius pater, si tam graviter sibi damnatus irascitur? Mirabar, si quis tantum sceleris auderet, qui contemnere carcerem posset. fugit, odit, avertitur, & limen patris execratur. Ignoras profecto

¹ Miséri.] Al. miseriæ nostræ aur. Idem

² Non larem habeo, non servum.] Dixi in Observationibus legendum videri, non sacrum. Sive mavis sacra, ut frequenter loquuntur. Sed & bene sacrum. Señeta in Troad. & quondam sacrum Regni

jacentis. Gron.

³ Alienum supplicium expectando.] Legge, spectando. Idem.

⁴ Cogitat nimirum de parricidio etiam cum c. n. L. Pithœus.

⁵ Rogem? Idem.

profecto sortem tuam, si putas aliud judices debere respicere, quam quod nolis. ¹Hanc crucem patere, si gravis est: hunc diem, si odisti, vide. Nihil illi adversus patrem ² licet, et si parricida non esset.

V.
Leno.

Juvenes frequenter ad lupanar veniebant; cum his leno frequenter denuntiasset, ne accederent, foveam fecit, & complevit ignibus. adolescentes cum venissent, exusti sunt. accusatur à parentibus eorum leno læsæ recip.

CONTRA LENONEM.

Denuntiavi, inquit. dii boni! ³ quantum ausus est, quod ne post denunciationem quidem creditum est. Fuit in illis summa pietas; placuere parentibus: summa frugalitas; displicuere lenoni. Tu te jure audes defendere? nihil ei licet, in quem nihil non licet. Denuntiavi, inquit. novimus lenonum venales minas. Injuriam, inquit, faciebant mancipiis meis. Quid enim aliud in his, quam injuriam vendis?

PARS ALTERA.

Ubi, quid futurum est denuntiatum, culpa ⁴ patientis est.

V I.

Decreto de redditu occisus.

Adolescens dives nobilis, hospitatus apud exulem. exul scripsit Senatu velle se indicare de affectata tyrannide. Senatus revocandum censuit, hoc divite contradicente, dum revertitur exul, occisus est. accusatur dives affectatæ tyrannidis.

CONTRA DIVITEM.

Intercepisse te putas indicium: ipse fecisti. Secundum sententiam divitis, pauper non est reversus: dicturum
se de

¹ Hanc crucem.] Forte: Hanc lucem. ² ausus est. Hoc est, quantum ausos dicis, Gron.

² Liceret, si p. n. e. Pith.

³ Quantum ausus est.] Lege: Quantu

qui tua scilicet denunciationi non crediderunt. Gron.

⁴ Patientis.] Vet. parentis. Pith.